

Μές'στ'άλλα τὰ ποικίλα,
'στους κτύπους'στὰ σαντούρια,
νά σου και μιά γκαμήλα,
πού φρίνεται καινούρια.

Καθίς με μούτρα γειαστά
στέκεις και τήν κιαλάρει,
και'στήν καμπεύρα της βαστή
τόν Στράτο καθβαλάρη.

"Όλη σφρίγος,όλη χάρις,
ή γκαμήλα προχωρεί,
κι'ένες νέος γκαμηλιάρης
τουμπελέκι της βρεθεί.

Χόρεψε,κυρά νταρνάνα
και Διπλή γλωσσικοπάννα.
Σάλτα μία,λιμαδόρα,
κίττα κι'άπ'όπισω τώρα
τι κουρέλια κρέμονται,
τι σωτήρες βρέμονται.

Σιδηροδρόμους όλοι γυρεύουν για ρουσπέτια,
κι'έμεις τήν γινώσι κλαίμε
των βουλευτών,και λέμε
πως δέν μας περισσεύουν παρσδες και για τέτοια.

Σιδηροδρόμους θέλουν χωρίς να μελετούν
τήν ανακαραδιά σου,
τους λές πως εισ'ενοούχος,κι'έκαστο σ'έρωτοϋν
τι κάνουν τὰ παιδιά σου.

Χόρευε,τρελλή κυρά,
σχέδια μαγειρεύε,
κι'έν δέν έχωμε παρή
όλοένα γύρευε.

Μές'στην τόση τήν νηστεία
θέλε φούρους με καρβέλια,
και πολλοί μ'αυτά τάσεται
νά λιγώνωνται'στὰ γέλοια.

Πηδ'άκομη πηδ'ψηλά
ώς που νάθρωμε ψιλιά,
και μ'άκούραστο λαρούγγι
ζήτα κι'άπό μίγαις ζύγια.

'Στης'Αποκρηάς τήν τρέλλα
χόρευε,κυρά,και γέλε,
κάνε τήν εϋτράπελη.

Σάλτα,Συνταγματική,
νά γελούνε λαϊκοί,
μά και ψηλοκάπελοι.

Γύρευέ μας κότα πητά,
κι'άπ'όπισω κόσμο κίττα
γενεάς μεγαλοκάρδου.

Και'στὰ γλέντια τὰ πολλά
μήν ξεχνάς τόν αύγουλά
τού κυρίου,Κουλουμδάρδου.

Είς τὸ κράτος ξαφνικῆ δωρεά χρηματικῆ.

Νέσου κι'ένος φίλος έρχεται με φόρα,
πάσι'στους έν τέλει
και τούς αναγγέλλει
ότι μιλιούνα μας χαρίζουν τώρα
τραπέζιται Γάλλοι...
τείνει τούτο πάλι!

"Όλους ένω κάτω
φέρει τὸ μαντάτο,
κι'όλοι ξεφωνίζουν:όιτης άγγελια!..
τι της ήλε τώρα
της κλεινής Γαλλίας
νά μας κάρη δώρα.

Τι κλωστή μας ήθε,κελιπούρι πρώτης,
πλην αυτός ό φίλος ό συμπατριώτης
λένε πως δέν είναι δόλου'στὰ καλά του
και τὰ μιλιούνα τάχει'στὰ μαλά του.
Κρημα νάναί ψέμμα τέτοιος πακτωλός...
ήτανε ζευζέκης,ήτανε τρελλός.

"Αν δέν ήταν ψέμμα τούτο τὸ μαντάτο,
τότε και βραβεία και πουγγί γεμάτο
για τούς Καρναβάλους και τὸ Κομνάτο.

Μέ χορούς και κόμους
τότε θά ξεσκάναιμε,
και σιδηροδρόμους
σίγουρα θά κάναμε.

Κρημα να χαθή τέτοιος πακτωλός...
ήτανε τρελλός,ήτανε τρελλός.

"Ηθελε να πάη και'στὸν Κορναάντο
για να τ'αναγγείλη τούτο τὸ μαντάτο,
να χαρή κι'έκενός και να'πή σπολλάτη...
πλην αὐτὸν τὸν φίλο και τὸν συμπόλιτη
άντι να τὸν στείλουν ίσα'στὰ Παλάτι
μιά και δρό τὸν πνε'στοϋ Δρομοκαίτη.

Κρημα να χαθή τέτοιος πακτωλός...
ήτανε τρελλός,ήτανε τρελλός.

Και καμπόσις ποικιλίας,
μ'άλλους λόγους άγγελίας.

Τήν άβριον'στὸν Παρνασσὸν άπόκασσε τελεία,
με τὸϋ Ζαργάνη τὰ παιδιά μεγάλη συνακλία,
τραγουδία,πιάννα,μουσικας,και τόση ποικιλία.

Θαυμάσιον τῶντι και καταπληκτικὸν
έκαστο τῆς Προόδου τὸ Καταστατικόν.
Και χειροτεχνιμάτων έκθεσις εθνική
τόν Μάρτιον θά γίνη λίαν σημαντική.

'Ο «Ρωμῶς»,έπιτοιαμένως τήν κατάσταση ιδίω,
στῆς Πηγῆς τῆς Ζωοδόχου μένει πάλιν τήν οδόν,
μόνο πῆγε παραπάνω,αἰξων πενήταοικτώ,
συνορεύει μ'άλλα σπήττα και μ'όρίζοντ' άνοικτό.